

## κρύψε τα λάθη του άλλου

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Δρ. Θεολογίας](#)



**“Ο καλόγνωμος και συνετός άνθρωπος, όσες αρετές βλέπει στους άλλους, τις σημειώνει με επιμέλεια. Ο ανόητος αναζητεί τα ελαττώματα και τις κατηγορίες” (άγιος Ιωάννης της Κλίμακος). Στις σχέσεις μας με τους άλλους συχνά μας κουράζουν τα ελαττώματά τους. Τα βλέπουμε μπροστά μας, ιδίως όταν έχει αρχίσει να παγώνει η αγάπη. Δεν αρκούμαστε όμως μόνο στο να τα απορρίπτουμε επειδή πονάμε εξαιτίας τους. Είμαστε έτοιμοι και να τα αναγγείλουμε, κάποτε και με χαιρεκακία, στους άλλους. Να βγάλουμε από μέσα μας τον θυμό μας για το πρόσωπο που σφάλλει και να δικαιολογήσουμε τον εαυτό μας για ό,τι αισθανόμαστε. Κάποτε θέλουμε να ικανοποιήσουμε και ένα αίσθημα αμφιβολίας αν κάναμε ό,τι μπορούσαμε για να δείξουμε στον άλλον πως θέλουμε κάτι διαφορετικό από αυτόν. Μπορεί όμως να είναι και ο χαρακτήρας μας τέτοιος. Να ρέπουμε προς την κατάκριση. Να χαιρόμαστε που μπορούμε να γίνουμε πηγή πληροφοριών. Να απολαμβάνουμε με υποκριτικό τρόπο τις πτώσεις του άλλου, για να δικαιολογούμε τον εαυτό μας, ότι δεν είμαστε μόνοι σε**

## συγκεκριμένες αμαρτίες.



έργο Γεωργίου Κόρδη

Η πνευματική μας παράδοση τονίζει ότι έχουμε κληθεί να σκεπάζουμε τα λάθη του άλλου. Αν δεν μας αφορούν, ένας λόγος παραπάνω. Αν μας αφορούν, μπορούμε να του μιλήσουμε ενώπιος ενωπίω. Την ίδια στιγμή, τα λάθη του άλλου γίνονται αφορμή να διαπιστώσουμε κατά πόσον είμαστε εμείς συνετοί. Πόσο μπορούμε να υπομείνουμε στις δυσκολίες των ανθρώπων σχέσεων. Πόση αγάπη κρύβουμε στην ψυχή μας, αλλά και εργαζόμαστε να προσθέσουμε. Αν ακολουθούμε την οδό της συγγνώμης. Αν πιστεύουμε σε έναν Θεό που δεν διαπομπεύει τους αμαρτωλούς, αλλά γίνεται ευσπλαχνικός έναντί τους. Έτσι, μπορούμε να ζητήσουμε αυτήν την ευσπλαχνία και για τον εαυτό μας.

Ο καλόγνωμος και συνετός άνθρωπος κοιτά τις αρετές των άλλων. Τις σημειώνει. Τις ενθυλακώνει στην ύπαρξή του και θέλει να τις μιμηθεί. Δεν είναι ανάγκη να τους επαινέσει γι' αυτές. Η αρετή δεν είναι για να προκαλείται η υπερηφάνεια. Μπορεί όμως να τις σημειώσει και να παραδειγματιστεί. Αν ο προσανατολισμός μας είναι προς τον Θεό, τότε θα βλέπουμε και στα δύσκολα τις καλές στιγμές του

άλλου.

Αυτός ο δρόμος έχει να κάνει με την σχέση του ζευγαριού. Συνήθως ο λογισμός μάς υποδεικνύει σε τι ο άλλος υστερεί. Ποια είναι η ιδιορρυθμία του. Πόσο μας ταλαιπωρεί ο χαρακτήρας του, το περιβάλλον του, πόσο λίγος είναι κάποτε για ό,τι επιθυμούμε. Δεν βλέπουμε όμως και την αρετή του. Την αγάπη του απέναντί μας, τον κόπο του να μας ευχαριστήσει, τις στιγμές που έχουμε ζήσει μαζί του. Θα πρέπει να μπει η σχέση μας σε δοκιμασία μεγαλύτερη από αυτή που αντέχουμε ή να κλονιστεί τόσο ώστε να κινδυνεύει να διαλυθεί, από ζήλεια, από τρίτο πρόσωπο, από αρρώστια, από άλλες περιστάσεις, για να καταλάβουμε ότι δεν είναι μόνο τα λάθη ή οι αδυναμίες που χαρακτηρίζουν τον άλλο, αλλά ότι κι εμείς βλέπαμε μόνο αυτά που μας ενοχλούσαν, χωρίς να εστιάζουμε στο αγαθό του.

Οι έφηβοι κάνουν το ίδιο λάθος και δεν είμαστε σε θέση να τους το επισημάνουμε. Τα βλέπουν όλα μαύρα, μεγεθύνοντας τις αδυναμίες των γονέων. Ας τους πούμε με τρυφερή επιμονή ότι τα λάθη πικραίνουν, η αγάπη όμως για τον άνθρωπο προηγείται και ουδέποτε εκπίπτει. Κι αυτός ας είναι ο τρόπος υπέρβασης της κατάκρισης!

**[themistoklismourtzanos.blogspot.com](https://themistoklismourtzanos.blogspot.com)**

**<https://bit.ly/378d8Ny>**